

Coptic Orthodox Patriarchate
His Holiness Pope Tawadros II
Pope of Alexandria and
Patriarch of the See of St. Mark
The Papal Center

بطيركية الأقباط الأرثوذكس
قداسة البابا الأنبا تواضروس الثاني
بابا الإسكندرية
وبطيريك الكرازة المرقسية
المقر البابوي

222 Ramses St., Abbaseya, Cairo, Egypt

Πατριάρχος

222 شارع رمسيس ، العباسية ، القاهرة ، مصر

Tel: 024822580

Fax: 0235365880

email: office@popetawadros.org

0235365880 فاكس:

024822580 تليفون:

Filipino – Resurrection - 2022

Sa pangalan ng Ama, ng Anak, at ng Espiritu Santo, iisang Diyos, Amen.

Ekhrestos Anesti ... Alithos Anesti

Binabati ko kayong lahat sa maluwalhating Kapistahan ng Muling Pagkabuhay ng taong 2022. Binabati ko ang lahat ng diyosesis, simbahan ng Coptic, at mga monasteryo ng Coptic sa silangan at kanluran. Binabati ko ang lahat ng ama: metropolitans, obispo, at mga pari at monghe. Binabati ko ang lahat ng mga diakono at miyembro ng mga lupon ng simbahan saanman. Binabati ko rin ang lahat ng pamilyang Coptic na nagdiriwang ng maluwalhating Kapistahan ng Pagkabuhay na Mag-uli, Bawat pamilya, bawat ama, at bawat ina. Binabati ko ang mga kabataan, mga tagapaglingkod, matatanda, at mga bata. Binabati kita sa masayang piging na ating ipinagdiriwang taun-taon.

Sa buhay ni Kristong ating Panginoon, maraming mga istasyon. Sa panahon ng Kanyang pampublikong serbisyo, na pinalawig ng higit sa tatlong taon, May mga pangunahing istasyon ng mga himala, mga pagpupulong, pagtuturo, at mga talinghaga, Noong panahong iyon, nakipagpulong ang Panginoong Kristo sa Kanyang mga Disipolo at sa maraming tao, Mag-isa man o grupo, sa buong paglilingkod sa Kanya. Ang isa sa mga pangunahing istasyong ito ay nasa lugar kung saan nagtitipon ang Kanyang mga Disipolo, At nagpunta sa Caesarea Philippi (Mateo 16:13) sa hilagang Palestine. Doon, tinanong niya sila: “Sino ang sabi ng mga tao kung sino ako, ang Anak ng Tao?” (Mateo 16:13). Sinagot nila Siya. Pagkatapos, itinanong niya sa kanila ang sumusunod na tanong: “Ngunit, ayon sa inyo, sino ako?” (Mateo 16:15). Sumagot si San Pedro na Apostol: “Ikaw ang Kristo, ang Anak ng Diyos na buhay” (Mateo 16:16). Ang pahayag na ito ay naidokumento sa bawat isa sa apat na Ebanghelyo sa iba't ibang paraan, Ngunit ito ay isinulat sa liwanag ng maluwalhating Pagkabuhay na Mag-uli: “Ikaw ang Kristo, ang Anak ng Diyos na buhay” (Mateo 16:16). Ito ay isang mahalagang istasyon sa buhay ng mga Disipolo. Pagkatapos noon, nagsimula Siyang magsalita tungkol sa kung ano ang mangyayari sa mga darating na linggo at buwan Na sa Kanyang buhay ng paglilingkod, ang ating Panginoong Jesu-Cristo ay ibibigay, ipapako sa krus, ililibing, at pagkatapos ay muling babangon.

Pagkatapos ay dumating ang Estasyon ng Pagbabagong-anyo (Mateo 17:1-13), isang istasyon kung saan nagtipon ang tatlong disipulo. Sila ay sina Pedro, Santiago, at Juan. Si Pedro ay kumakatawan sa pananampalataya, si Santiago ay kumakatawan sa pakikibaka, at si Juan ay kumakatawan sa banal na pag-ibig. Sa Bundok Tabor, nakipagkita sila kay Jesucristo, sa harapan nina Moises at Elias na mga Propeta (Mateo 17:1-13). Nagkaroon ng pag-uusap, at ang pinakamahalagang bahagi ay: “Panginoon, mabuti na nandito kami” (Mateo 17:4). Ito ay itinuturing na isang sulyap ng kawalang-hanggan, isang liwanag mula sa kawalang-hanggan. Ito ang dahilan kung bakit hiniling ni Apostol Pedro na gumawa ng tatlong tabernakulo upang mapalawig ang kanilang pananatili sa maliwanag at masayang tanawing ito.

Pagkatapos ng Pagbabagong-ano, gaya ng nabasa natin sa Ebanghelyo ng ating gurong si San Juan, o sa apat na Ebanghelyo sa pangkalahatan, Maaaring tinukoy din ito ni San Marcos na Apostol sa kanyang Ebanghelyo (Marcos 9:9), Nang sabihin Niya na “Ang Anak ng Tao ay ibibigay, ipapako sa krus, mamamatay, at muling babangon mula sa mga patay.” Nagsimulang magtaka ang mga Disipolo: Ano ang muling pagkabuhay mula sa mga patay? Ang Muling Pagkabuhay, aking minamahal, ay hindi lamang isang pangyayaring naganap sa nakaraan, At ito ay hindi lamang isang makasaysayang pangyayari. Ang ating pagdiriwang ng maluwalhating Muling Pagkabuhay ay hindi lamang isang pagdiriwang na naganap sa nakaraan at tapos na. Ang Muling Pagkabuhay ay isang tunay na simula sa pagkakaroon ng tao. Ito ay isang bagong simula para sa tao matapos siyang maabutan ng kasalanan at matalo siya, na nagresulta sa kamatayan. Ang Pagkabuhay na Mag-uli ay nangyari upang tayo ay manalo, at sabihin kasama ni San Pablo na Apostol: “O Kamatayan, nasaan ang iyong tibo? O Hades, nasaan ang iyong tagumpay?” (1 Corinto 15:55). Ang Pagkabuhay na Mag-uli ng Panginoong Cristo ay ganap na naiiba sa lahat ng naunang mga himala ng pagkabuhay na mag-uli, Kung saan binuhay Niya ang mga patay Gaya ng anak ng balo ng Nain, na anak ni Jairus, O ibinangon si Lazarus pagkatapos ng apat na araw ng kanyang presensya sa libingan. Ang Muling Pagkabuhay ni Kristo ay ganap na naiiba dahil ito ay muling pagkabuhay tungo sa pagkakaroon ng tao. Ito ay isang bagong simula ng buhay ng tao. Oh, napakasaya ng mga nagtatamasa ng muling pagkabuhay na ito.

Sama-sama tayong tumayo sa mga huling tagpo ng Pagkabuhay na Mag-uli. Ang una ay nasa Krus. Isa itong eksenang puno ng sakit, kalungkutan, at maraming pagdurusa. Nalampasan nating lahat ang Linggo ng Pasyon kasama ang lahat ng mga pagbasa, mga awit, at mga himno. At naranasan at namuhay tayo kasama ng Tagapagligtas oras-oras. Ang istasyon sa Krus ay ang sakit at nagtatapos sa libingan. Si Kristo ay ipinako sa Krus, sa panahon ng paghahari ni Poncio Pilato, gaya ng sinasabi natin sa Kredo. Pagkatapos Siya ay inilagay sa isang bagong libingan na walang sinumang inilagay noon. Ang libingan ay naging lugar kung saan nagtatapos ang lahat ng pangarap at kawalan ng pag-asa; ito ang istasyon ng kamatayan. Bagama't ang panahong ito ay tumagal lamang ng tatlong araw, Ito ay mga araw ng takot, sindak, at sindak. Nararamdaman natin ang mga kapighatiang ito habang binabasa natin ang apat na Ebanghelyo. Maging ang mga Disipolo mismo ay nasa matinding pagkabalisa at pagkataranta. Hindi sila pinabayaan ng Diyos na mawalan ng pag-asa, ngunit sa ikatlong araw, buwang-liwayway ng Linggo, Siya ay nabuhay mula sa mga patay. Siya na narito, si Jesucristo, “Siya ay wala rito, kundi nabuhay na mag-uli” (Lucas 24:6). Mababasa natin sa Ebanghelyo ng ating gurong si San Juan: “Nang magkagayon ay nagalak ang mga Disipolo nang kanilang makita ang Panginoon” (Juan 20:20). Ito ang kagalakan ng Pagkabuhay na Mag-uli kung saan ang isang tao ay nagiging masaya at masaya.

Sa simula ng bawat araw, bumabangon tayo mula sa pagkakatulog, at sa simula ng bawat hatinggabi na papuri, sinasabi natin: “Bumangon, O mga anak ng liwanag,” O mga anak ng Pagkabuhay na Mag-uli. Ang muling pagkabuhay ay nagiging isang aksyon, isang buhay, at isang pang-araw-araw na presensya sa buhay ng tao. Kapag ipinamumuhay natin ang Pagkabuhay na Mag-uli, hindi lamang natin ito isinasabuhay sa panahon ng pagdiriwang ng kapistahan, Ngunit ang kagalakan ng Pagkabuhay na Mag-uli ay umaabot at nagniningning sa ating Simbahan, At sa lahat ng ating okasyon, sa ating mga kapistahan, at pag-aayuno, at sa buong kalendaryong liturhikan: Ang aming pang-araw-araw na panalangin sa matins ay kumakatawan sa isang pagsasabatas ng Pagkabuhay na Mag-uli, habang sinasabi namin: “Sa Iyong liwanag, O Panginoon, nakikita namin ang liwanag.” Sa Linggo ng bawat linggo, ipinagdiriwang natin itong “araw na ginawa ng Panginoon.” Sa ika-29 ng bawat buwan ng Coptic, ipinagdiriwang at ginugunita natin ang Annunciation, ang Nativity, at ang Muling Pagkabuhay.

Taun-taon, ipinagdiriwang natin ang Pista ng Pagkabuhay na Mag-uli hindi sa isang araw, kundi sa loob ng pitong linggo Na nagtatapos sa ikalimampung araw, at tinatawag natin ang panahong iyon, “Ang Banal na Limampu.” Ang pagdiriwang ng Pagkabuhay na Mag-uli samakatuwid ay tumatagal hindi lamang ng isang oras, o isang araw, o isang buwan, kundi sa buong taon.

At sa lahat ng ating mga ritwal, tulad ng seremonya ng metanias, o ang pagpapatirapa sa lupa, Kapag lumuhod tayo sa lupa at sinabing, “Panginoong Hesukristo, maawa ka sa akin na isang makasalanan.” Ang isang tao ay nagpapatirapa at pagkatapos ay tumayo, na naaalala na ang Pagkabuhay na Mag-uli ang nagbigay sa kanya ng pagpapalang ito, Upang bumangon mula sa kanyang mga pagkakamali at kasalanan.

Ang kagalakan ng Pagkabuhay na Mag-uli ay dapat isabuhay nating lahat. Gayundin, dapat nating palawigin ito sa isa't isa. Bawat isa sa atin ay dapat maging mapagkukunan ng kagalakan para sa iba. Ang tanong na maaari mong itanong sa iyong sarili araw-araw ay: Napasaya mo ba ang isang tao ngayon? Maaari mo ba, sa buong buhay mo, o sa kahulugan ng maluwalhating Pagkabuhay na Mag-uli sa iyo, O sa pamamagitan ng iyong kaugnayan kay Kristo, o sa pamamagitan ng pagdalo sa iyong Simbahan, O sa pamamagitan ng pakikibahagi sa mga banal na Misteryo, O sa pamamagitan ng pagbabasa ng banal na Bibliya. Napasaya mo ba ang lahat ng tao sa paligid mo? Ikaw ba ay isang dahilan para sa kagalakan? Tinatawag ka ng Pagkabuhay na Mag-uli na maging mapagkukunan ng kaligayahan para sa lahat.

Huwag kalimutan, mga minamahal, na madalas nating inuulit ang salitang “Alleluia” sa Simbahan. Ang ibig sabihin ng Alleluia ay, “Magsaya kayo sa Diyos,” Magalak kayong lahat. Lahat ng ating espirituwal na pagsasanay ay naglalayon na tayo ay magalak, at ang layunin nito ay mabuhay sa Pagkabuhay na Mag-uli. Gaya ng sinabi ko sa pasimula ng aking pananalita, nang si Kristo ay nabuhay mula sa mga patay, Nais niyang ibigay sa atin ang kagalakang ito upang mabuhay sa araw-araw. Upang patotohanan ito, ituro ito, isagawa ito, at magalak dito. Ang maluwalhating Pagkabuhay na Mag-uli ay isang tawag sa walang hanggang kasiyahan. Lahat ng mga espirituwal na kasanayan na aming inaalok, ang kanilang pinakalayunin ay Upang magsaya, upang ang ating kagalakan ay matupad sa walang hanggang kaligayahan.

Huwag kalimutan na sa Pagkabuhay na Mag-uli, nakikipagkita tayo sa maraming iba't ibang indibidwal. Sa Pagkabuhay na Mag-uli, tayo ay nagagalak kasama ng lahat ng mga karakter at lahat ng personalidad, Iyan ay naroon bago tayo sa mga kaganapan ng maluwalhating Pagkabuhay na Mag-uli. Tayo ay nagagalak kasama si Juan na Minamahal, ang tanging alagad na nanatili kay Kristo hanggang sa Krus. Ipinagkatiwala sa kanya ni Kristo ang Kanyang Ina, ang Birheng Maria. Ito ay isang aral sa katapatan at isang imahe ng Pagkabuhay na Mag-uli. Nagagalak din tayo kasama si Maria Magdalena, na siyang unang pumunta sa libingan. Nakita at nasaksihan niya ang muling nabuhay na Kristo at tinawag siyang “‘Rabboni!’ (na ang ibig sabihin, Guro)” (Juan 20:16). Naging aral din ito sa katapatan. Sa Pagkabuhay na Mag-uli, makikita rin natin si Tomas na may pag-aalinlangan. Nagpakita si Jesus sa Kanyang mga Disipolo sa harapan ni Tomas isang linggo pagkatapos ng Pagkabuhay na Mag-uli, Habang Siya ay nagpakita noon ng maraming beses. Si Tomas ay ang alagad na tinawag ng Panginoon upang ilagay ang kanyang daliri sa butas ng mga pako, at ilagay ang kanyang kamay sa Kanyang tagiliran. Kaya, sumigaw siya, "Panginoon ko at Diyos ko" (Juan 20:26-28).

Umaasa ako na ang kagalakan ng Pagkabuhay na Mag-uli ay pumupuno sa iyong buhay palagi, sa bawat simbahan, bawat diyosesis, at sa lahat ng naglilingkod. Ipinapadala ko ang aking pagbati sa iyo mula sa minamahal na lupain ng Ehipto, Iniaalay ko ito sa iyo sa ngalan ng lahat ng miyembro ng Banal na Sinodo At sa ngalan ng buong Coptic Orthodox Church dito sa Egypt. Nawa'y magalak tayong lahat sa maluwalhating Muling Pagkabuhay. Ekhrestos Anesti ... Alithos Anesti

Ramadas II